

програмного забезпечення є важливою складовою у процесі фахової підготовки майбутніх дизайнерів та адаптивного навчання.

## **НЕОБХІДНІСТЬ ПІДВИЩЕННЯ МИСТЕЦЬКОЇ КУЛЬТУРИ СТУДЕНТІВ-АРХІТЕКТОРІВ**

**Любімова О.Д., Міхова Л.М., Вердиш С., здобувач**  
*(Одеська державна академія будівництва та архітектури)*

Вивчаючи та малюючи історичну архітектуру, учень пізнає її композиційно-художні закономірності, її стильові особливості, конструктивно-художню логіку побудови елементів та деталей.

Архітектурний рисунок має значення, передусім, як чинник архітектурної творчості, як найважливіший момент у процесі становлення архітектурного образу. Саме з цього погляду потрібна культура архітектурного рисунка.

Саме так розуміли роль рисунка великі майстри архітектурної творчості, і про це свідчать залишені ними архітектурні рисунки. Ці рисунки не тільки фіксують індивідуальний почерк того чи іншого архітектора, а й пояснюють виникнення архітектурного образу та окремих його елементів, властивим тій чи іншій стильовій системі.

Ім'я Піранезі позначає цілу епоху в історії архітектурного рисунка; у своїх архітектурних начерках Мікеланджело є насамперед скульптором; Френк Ллойд Райт у рисунку робить спробу зблизити сучасний міський будинок із природою; Ерїх Мендельсон пробує експресіоністський рисунок в архітектурі; рисунки Корбюзьє — це побіжні зарисовки. Різноманітність форм архітектурних споруд, навколишнє середовище — усе це може бути об'єктом для малювання.

Малювання архітектури має проводитися протягом усього курсу навчання архітектора з послідовним ускладненням завдань у міру набуття знань та навичок.

Ці вправи мають виховні цілі. Вивчаючи та малюючи архітектуру, студенти пізнають її композиційно-художні закономірності, її стильові особливості, конструктивно-художню логіку побудови частин та деталей. У процесі малювання архітектури відбувається накопичення художніх та технічних засобів, прийомів зображення.

Ці рисунки здебільшого відрізняються умовністю зображення, лаконічністю, масштабністю, в них мають бути добре виявлені пропорції, зв'язок архітектури з навколишнім середовищем.

Об'єктами малювання можна брати пам'ятки архітектури, але вкрай важливо, щоб архітектура цих об'єктів відрізнялася чистотою стилю. Послідовність вправ наступна: малювання з натури простих архітектурних деталей, деталей з орнаментом, малих архітектурних форм та фрагментів будівель, інтер'єрів, екстер'єрів окремих споруд та різних архітектурних комплексів.

Головною і кінцевою метою навчання рисунку в архітектурній школі є не лише вміння зображати архітектуру з натури, а й уміння малювати її з пам'яті і, головне, з уяви, тобто студенти повинні вміти вигадати та зобразити свій твір. Для досягнення цієї мети протягом усього курсу навчання виконується ряд вправ з малювання перспективи геометричних композицій, інтер'єрів та екстер'єрів споруд за заданими ортогональними проєкціями — планами, фасадами, розрізами.

Вивчення об'єктів у процесі малювання має бути різнобічним та повним. Важливо розібрати і зрозуміти план споруди — основу для побудови всієї форми, розрізи, фасади та зробити відповідні позначки на аркуші паперу. Глибоке вивчення об'єкта дозволить вибрати таку точку огляду, яка найповніше розкриє характеристику зображеної споруди, що вирішить композицію рисунка. Вивчення об'єкта та вибір погляду супроводжується виконанням ескізів. Ескіз, обраний для остаточного виконання рисунка, має відповідати на такі питання: формат образотворчої площини, розмір зображення у ньому, місце лінії горизонту, ракурс, виконавчий матеріал.

А виконання ескізів — це само собою дуже важливий навчально-виховний процес, що вимагає зосередженого і вдумливого відношення. Важливим питанням при малюванні архітектури є вибір образотворчого матеріалу. Архітектурні рисунки виконуються у різній техніці, але основною є лінійний спосіб зображення. Для цього використовується олівець, перо, пензель тощо. Методичні рекомендації з підготовки архітекторів склалися в традицію та багатий досвід. Основним напрямом навчання архітектурної композиції студентів-архітекторів є знання ордерної системи. Ордерний канон є основою архітектурно-мистецької діяльності, результатом якої стали архітектурні ансамблі Одеси.

Ордерна система, що виникла в античні часи і набула широкого розвитку в подальшій світовій архітектурній практиці, виражала специфіку стійково-балкової системи. Багатство та різноманітність архітектурних форм роблять деталі класичного ордера найбільш цінними навчальними моделями для малювання.

Зразкові деталі для малювання можна знайти у історичних спорудах Одеси. Ними можуть служити вікна, двері, карнизи, труби, сходи,

підстави та вінчання несучих конструкцій (колони), замкове каміння, оформлення сходів та огорож тощо.

## **INFORMATION COMPETENCY IN THE TRAINING OF FUTURE ARCHITECTS**

**Mykhova L.M.**, *senior lecturer*, **Lyubimova O.D.**, *senior lecturer*  
**Zelenskay V.S.** *Student*  
(*Odessa State Academy of Civil Engineering and Architecture*)

Among the competencies that a future architect must possess, a significant emphasis is placed on information competency. This encompasses a range of specialized skills and abilities that enhance the effectiveness of the learning process through the application of new information technologies. Information competency is a component of both general and specific professional competencies, involving the possession of knowledge, skills, and the experience of applying them in solving a particular set of socio-professional tasks using new information technologies, as well as the ability to improve one's knowledge and experience in the professional field. It can be regarded as a specific area of interaction between a person's knowledge, skills, and actions in social practice. Information competency is a crucial part of the general and specialized professional competency of modern specialists. It represents an integrative quality of the individual, resulting from the processes of selection, assimilation, processing, transformation, and generation of information into a specific type of subject-specific knowledge. This capability allows individuals to produce, accept, forecast, and implement optimal solutions across various fields of activity. Competency closely links the simultaneous mobilization of knowledge, skills, and behavioral strategies in specific activities. The formation of information competency enhances the self-realization and adaptability of future architects. It supports the multifaceted development of architecture students' personalities and implies the necessity of integrating educational activities with information design in the context of their chosen profession, aimed at developing professional qualities, cognitive engagement, and an activity-based approach. The following stages can be identified in the formation of information competency among future architects: computer literacy and information literacy—these are optimal means of working with symbols, models, data, and information, presenting them to interested users for solving theoretical and practical tasks. During their higher education, personal algorithms for professional information behavior are developed for future